

Muuuntar!

Hem d'anar amb compte amb el verb **muntar** i els seus derivats, ja que la vocal de la primera síl·laba és una *u*, i per influència del castellà sovint pronunciem i escrivim una *o*. Així doncs, el cuiner **munta** la nata o unes clares d'ou (no les *monta*), i aconseguix **nata muntada**; quan tenim a punt tots els elements que integren un plat, el **muntem** (i no el *montem*); **muntem** o **desmuntem** un moble, etc.

Muntaplats i muntacàrregues

Fixem-nos ara en el nom d'aquests aparells ascensors: el **muntaplats**, que permet pujar i baixar, des de diferents plantes d'un hotel o restaurant, plats i altres estris procedents de la cuina, i el **muntacàrregues**, amb un ús més divers.

CATALÀ A LA CARTA

Pobres alls!

Si volem parlar dels alls amb propietat, hem de recordar que d'un bulb sencer d'aquest vegetal en diem **cabeça** i de cadascuna de les parts en diem simplement **all** o **gra d'all** (ep!, l'expressió *dent d'all* és un castellanisme). Per exemple, per preparar un plat és possible que necessitem **dos grans d'all** o, potser, una **cabeça d'alls** sencera.

Quefir

Anomenem així una beguda originària de la regió del Caucas feta a partir de llet fermentada. Pel que fa a la pronunciació, fixeuvos que aquest mot és agut i cal pronunciar la *r* final: **quefir**.

De garrins i porcells

El porc petit que encara mama rep en català diversos noms. Els més generals són **garrí** i **porcell**, però, segons les zones, també s'anomena **lletó**, **godall**, **verratell**, **godí** o **marranxó** (*cochinillo* o *lechón* en castellà).